

Tervetuloa virtuaalijuorteniiltaan

VK 492

<https://www.youtube.com/watch?v=iBkceDDiIRY>

Raamatussa opetetaan kymmenen käskyä. Muistatteko niistä erityisesti jonkin? Kymmenessä käskyssä Jumala ilmoittaa lakinsa. Kolmas käsky on: ”Muista pyhittää lepopäivä.” Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi, mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti (2.Moos. 20:8–10). Katekismus on kirja, jossa selitetään, mitä käskyt tarkoittavat. Tästä käskystä siellä sanotaan näin: Meidän tulee niin pelätä ja rakastaa Jumalaa, että emme väheksy Jumalan sanaa ja sen saarnaa, vaan pidämme sen pyhänä, kuuntelemme ja opimme sitä mielellämme. Pyhäpäivä onkin tarkoitettu ennen kaikkea Jumalan sanan tutkimiseen ja oppimiseen. Myös Jeesuksella oli tapana käydä sapattina eli lepopäivänä synagogassa eli juutalaisten kirkossa (Luuk. 4:16). Pyhäpäivänä voi tehdä sen, mikä on välttämätöntä ja sitä, mitä kristillinen rakkaus vaatii. Esimerkiksi jos joku tarvitsee pyhäpäivänä apua, niin häntä pitää auttaa.

Maaliskuun alussa kirkollisena aiheena oli rukous ja usko. Jumala on antanut rukouksen meille lahjaksi sitä varten, että käyttäisimme sitä ahkerasti. Rukous voi sisältää pyyntöjä, mutta kiitoksen aiheet saattavat helposti unohtua. Rukouksessa saamme puhua tarpeemme ja toiveemme Jumalalle. Raamattu ohjaa meitä myös esirukoukseen eli rukoilemaan toisten puolesta. Rukoukseen voimme sisällyttää kiitosta saamistamme lahjoista ja pyyntöjä omasta tai toistemme puolesta. Ihminen tuntee usein tarvetta rukoilla. Rukousaiheina ovat muun muassa henkilökohtaiset, perhekohtaiset ja läheisten asiat, isänmaan asiat ja monet muut. Kristinopin mukaan rukous on sydämen nöyrää ja vilpittömää puhetta Jumalan kanssa (KO 1948, 78). Rukoilijan tulisi rukouksessa kysellä, mikä on Jumalan tahto häntä kohtaan. Usko tarvitsee ravintoa. On tärkeää kuulla ja uskoa Jumalan sanaa. Usein rikomme Jumalan tahtoa vastaan sanoin, teoin ja ajatuksin. Jeesus on ainoa, joka on täyttänyt Jumalan lain, ja hän teki sen kaikkien ihmisten puolesta. Siksi Hän kutsuukin ihmisiä uskomaan evankeliumin ja seuraamaan Häntä.

Virret ovat osa rukouselämää. Voimme rukoilla yksin, toisten kanssa tai yhdessä koko seurakunnan kanssa. Pyydämme apua itsellemme tai toisille ja kiitämme saamistamme lahjoista. Rukouksessa voi pyytää Jumalalta mitä tuntee tarvitsevansa. Jumala kuulee jokaisen rukouksen. Rukouksessa uskovat saavat lähestyä Jumalaa kuin rakkaat lapset armasta isäänsä. Sinunkin puolestasi on rukoiltu.

Jeesus antoi oppilailleen käytännön opetusta rukoilemisessa. Lue Matt. 6:9–13. Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa. Äläkä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta. Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.

Jeesus rukoili yksinäisyydessä vuorella (Matt. 14:23) ja Getsemanessa (Matt. 26:36,39). Opetuslapsiaan Jeesus pyysi valvomaan ja rukoilemaan kanssaan, mutta he eivät jaksaneet valvoa. Ristinkuolemansa edellä Jeesus rukoili, että hänen kohdallaan tapahtuisi hänen lähettäjänsä taivaan

Isän tahto. Jeesuksen esimerkki ohjaa meitä oikeaan nöyryyteen ja lapsen luottamukseen. Isä tietää, mikä on meille parasta, silloinkin, kun meidän on siihen vaikea tyytyä. Saman pyynnön mekin saamme liittää rukouksiimme. Jokapäiväiseen elämäämme saattaa kuulua ruuan siunaaminen ja kiittäminen, ruokarukous. Myös yölevolle mennessämme olisi hyvä rukoilla iltarukous. Tilaisuuksissa meillä on myös mahdollisuus yhteiseen rukoilemiseen. Jeesus kehottaa opetuslapsiaan rukoilemaan (Luuk. 18:1). Jumala vastaa rukouksiimme tahtonsa mukaan omalla tavallaan ja omalla ajallaan meidän parhaaksemme.

Raamatussa on paljon esimerkkejä siitä, että Jumala on kuullut rukouksen ja vastannut hänelle (Ps. 6:9-10). Jeesus sanoo taivaallisen Isän tahtovan sellaisia rukoilijoita, jotka rukoilevat Isää Hengessä ja totuudessa (Joh. 4:23). Rukouksessa Jumala tarjoaa luomalleen ihmiselle avoimen kanavan "ylös". Tuota kanavaa oikein käytämme silloin, kun me Jumalan nimeä "kaikessa hädässä avuksi huudamme, rukoilemme, kiitämme ja ylistämme". Jumala kyllä tietää tarpeemme ja hätämme ennen kuin rukoilemme, mutta rukous on avunhuuto Jumalan puoleen. Jumala saattaa myös vapauttaa murheiden alta. Kun rukous lähtee sydämen tarpeista, Jumala on luvannut sen taivaassaan kuulla. Oikea rukoileminen ei ole sidottu aikaan, paikkaan eikä tapaan. Rukous on siis Jumalan ja ihmisen välistä keskustelua. Ihminen ei yksin puhu, vaan Jumala myös vastaa. Jumala tuntee meidät ja siksi hän vastaa pyyntöihimme omalla aikataulullaan ja omalla tavallaan. Hän tekee kaiken aikaa ihmeitä. Mutta suurin ihme on uskon syntyminen. Jeesus rukoilee Isän oikealla puolella taivaassa sinun puolestasi, että sinä pahasta varjeltuisit.

Kysymyksiä:

- 1) Missä me voimme kuunnella ja oppia Jumalan sanaa?
- 2) Mitä sunnuntaina voidaan tehdä?
- 3) Tiedätkö sellaisia ammatteja, joissa ollaan sunnuntainakin töissä?
- 4) Mitkä rukoukset ovat sinulle tuttuja?
- 5) Kuka on opettanut sinua rukoilemaan?
- 6) Milloin rukoilit viimeksi?
- 7) Minkä rukouksen Jeesus opetti?
- 8) Kuuleeko Jumala rukouksen?
- 9) Miksi kannattaa rukoilla?
- 10) Mitä vaikutusta rukoilemisella on elämällesi?
- 11) Mitä voit rukoilla?